

Schriftlicht

Levende hoeksteen, maak ons tot levende stenen!

D.S. Dreschler

Verlang als pasgeboren zuigelingen naar de zuivere melk van het woord, opdat u daardoor groeit en uw redding bereikt. U hebt toch ondervonden hoe goed de Heer is? Voeg u bij hem, bij de levende steen die door de mensen werd afgekeurd maar door God werd uitgekozen om zijn kostbaarheid, en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijke tempel. Vorm een heilige priesterschap om geestelijke offers te brengen die God, dankzij Jezus Christus, welgevallig zijn.

(1 Petrus 2:2-5)

'Ik geloof wel, maar daar heb ik de kerk niet voor nodig.' Hoeveel mensen in ons land hebben dat de afgelopen decennia niet gezegd? Veel mensen menen de kerk niet nodig te hebben. De kerk is maar een log instituut, zeggen ze dan, met veel mensenwerk.

'Ik heb aan één keer per zondag naar de kerk gaan wel genoeg.' Dat is een uitspraak die binnen orthodox gereformeerde kerken regelmatig gehoord wordt. Binnen ons moderne leven met al zijn mogelijkheden en verplichtingen vraagt naar de kerk gaan een bewuste keus. Uit gewoonte gaan is er steeds minder bij.

Toch zijn er ook veel gelovigen die op zondag met overtuiging twee keer naar de kerk gaan. Velen komen graag samen in Gods huis. Je ziet dat mensen actief zijn in de gemeente en zich op allerlei manieren inzetten in de kerk: als ambtsdragers, in commissies, binnen een koor, in het verenigings- en bijbelstudiewerk. Wat drijft mensen om naar de kerk te gaan? Wat geeft hun de kracht? Op wat voor manier moet je naar de kerk kijken om gemotiveerd naar Gods huis te gaan?

Geproefd dat God goed is

Naar de kerk gaan begint met: 'U hebt toch ondervonden hoe goed de Heer is.' Dat is wat Petrus zegt tegen de christenen in de verstrooiing aan wie hij zijn brief schrijft. Petrus kan aansluiten bij een ervaring die zij gehad hebben. Zij zijn ooit tot geloof gekomen. Ze hebben gehoord dat God heeft omgezien naar deze wereld en zijn Zoon gegeven heeft. Dat Christus aan het kruis gestorven is, maar ook is opgestaan en zit aan Gods rechterhand om daar te strijden tegen de dood, de zonde en het kwaad. Die goede boodschap hebben ze aangenomen. Ze hebben persoonlijk ondervonden in hun leven wat het betekent om je een geliefd kind van God te weten. Ze hebben ooit hun zonden beleden en beseft wat het betekent om vergeving te krijgen. Ze kunnen Psalm 34 beamen en zeggen: 'Ik heb geproefd dat de Heer goed is.'

Als het gaat om het gaan naar de kerk, gaat het allereerst daarom of je dit na kunt zeggen. Heb je zelf in je leven 'ja' gezegd tegen Jezus Christus? Heb je zelf die ervaring dat het goed is om je zonden te belijden en vergeving te ontvangen? Heb je ondervonden dat God goed is? Dat wil niet zeggen dat het in ons leven altijd goed gaat. Of dat je nooit vraagtekens hebt bij de dingen die je overkomen. Soms ga je door een donker dal. Soms komen er allerlei vraagtekens in je leven. Maar Petrus vraagt je om terug te gaan naar het moment, of die momenten, waarop je ondervonden hebt dat de Heer goed is.

Kom!

Als je zo ondervonden hebt dat de Heer goed is, dan blijft dat niet zonder gevolgen. Al in Psalm 34 worden het 'proeven van Gods goedheid' en het schuilen bij Hem aan elkaar gekoppeld. Ook klinkt even later de oproep om te komen en te leren van de Heer. Vanuit die ervaring van Gods goedheid maak je de beweging naar Hem en zijn gemeente. Zo roept Petrus hier op om steeds weer te verlangen naar het Woord van God. Zoals een baby'tje verlangt naar de zuivere moedermelk, zo mag je als een gelovige je uitstrekken naar God. Verlangen om door Hem gevoed te worden. Verlangen om opnieuw te ervaren dat God goed is. Petrus zegt dan ook: voeg je bij Jezus Christus. Naar Hem zul je je steeds moeten begeven. Als het gaat om de kerk en je motivatie voor de kerk, is de vraag allereerst: wil je bij Jezus komen?

Hoe kun je tot Jezus komen? Dietrich Bonhoeffer stelt die vraag ook in zijn boek *Nachfolge*. De Here Jezus is naar de hemel gegaan. Je kunt niet meer bij Hem komen zoals Petrus, die vroeger gewoon naar Hem toeliep. Je kunt Christus niet aanraken zoals Thomas Hem aanraakte. Toch vraagt God van ons niets anders dan van de mensen die in de tijd van Jezus leefden. Want hoe konden ze in Hem geloven? Niet omdat ze Hem zagen, maar omdat ze luisterden naar zijn woorden. Wanneer ze geloof hechtten aan zijn woord en wilden leven naar zijn gebod, dan hadden ze Jezus echt ontmoet. Hoe kun je vandaag naar Jezus toegaan? Door te luisteren naar zijn woord. Door gebruik te maken van de twee sacramenten, doop en avondmaal. Zo wil Jezus hier op aarde aanwezig zijn. Jezus' aardse lichaam kun je niet meer aanraken, maar Hij noemt de gemeente zijn lichaam: daar kun je zijn Woord horen, daar worden de sacramenten bediend. Daar krijg je deel aan Hem.

De levende hoeksteen

Er worden in de Bijbel verschillende beelden voor de kerk gebruikt. Net noemde ik al het beeld van Christus' lichaam, maar er is ook het beeld van de herder en zijn kudde, en het beeld van de wijnstok en de ranken. Petrus sluit hier aan bij het beeld van de tempel die gebouwd is van stenen.

In het Oude Testament stond de tempel al symbool voor de omgang die God met zijn volk wilde hebben. Hij wilde te midden van zijn volk wonen. Het allerheiligste in de tempel was de plek waar God het meest nabij was. De plaats waar éénmaal per jaar de hogepriester het bloed uitgoot over het verzoendeksel. David had gevraagd of hij die tempel mocht bouwen. Maar in 2 Samuël 7:12-14 zegt God als David gaat sterven: 'Jouw zoon mag voor mij dat huis bouwen. Ik zal een vader voor hem zijn en hij voor mij een zoon.' Davids zoon Salomo heeft dat gedaan. Hij heeft de eerste tempel gebouwd en God gaf aan dat Hij in die tempel wilde wonen.

Maar is door die tempel de perfecte omgang met God bereikt? Was God nu altijd dichtbij? De tempel van Salomo is later verwoest! Kennelijk was dit niet de eeuwige tempel. God moest op een andere manier bij zijn volk wonen. Hij geeft Jezus Christus! De echte Zoon van David! Jezus Christus zegt over Zichzelf: 'Breek deze tempel maar af, en ik zal hem in drie dagen weer opbouwen.' 'Zesenveertig jaar heeft de bouw van deze tempel geduurd,' zeiden de Joden, 'en u wilt hem in drie dagen weer opbouwen?' Maar hij sprak over de tempel van zijn lichaam (Joh. 2:19-21).

Deze tempel is afgebroken. Jezus werd de steen die werd afgekeurd door het Joodse volk. Hij is bespot, gekruisigd, maar na drie dagen staat Hij op uit de dood. Hij brengt

daarmee een offer om voor onze zonden te betalen. De steen die verworpen werd, wordt nu door God zelf aangewezen als het nieuwe fundament van zijn eeuwige tempel. Uiteindelijk is dus Jezus Christus de echte zoon van David, de echte bouwer van de tempel.

Wanneer er een gemeente is, dan wordt die gebouwd op het fundament van apostelen en profeten, maar Jezus Christus is zelf de hoeksteen van die kerk (Ef. 2:20). Als Petrus de gelovigen nu aanspoort om tot de levende steen te komen, dan bedoelt hij: kom tot Jezus Christus. Wanneer je gelooft in Hem, neemt Hij je aan als zijn kind. Hij wil wonen in je hart. Door Hem mag er vrede met God zijn.

Het vraagt geloof om zo naar de kerk te kijken. Om zo de stem van Jezus te horen, die je roept tot de kerk. Maar wanneer je zo kijkt, dan helpt dat wel om gemotiveerd te zijn om naar de kerk te gaan. Dan ga je niet zozeer omdat het er gezellig is, omdat die mensen goed bij je passen of omdat je gelijkgezind bent. Dan ga je allereerst omdat je naar Christus toe wilt gaan en zijn Woord wilt horen. Het verlangen zal merkbaar zijn in je verlangen naar het zelf lezen en overdenken van de Bijbel, het verlangen naar het doen van gezamenlijke bijbelstudie, maar toch vooral in het verlangen naar de verkondiging van dat Woord van God.

Maak ons tot levende stenen

Je kunt niet tot de levende steen Christus komen, zonder ook jezelf te laten gebruiken als levende steen. Het is bijzonder hoe Petrus hier zijn beeldspraak voortzet. Jezus is wel de hoeksteen, maar tegelijk zijn wij ook levende stenen. De toevoeging 'levende' laat zien dat dit symbolisch is en dat je als gelovige deelt in het leven dat Christus geeft. Een steen kan niet zelf lopen. Daarom zegt Petrus: Laat u gebruiken als levende steen. Het is mooi hoe hier een stuk afhankelijkheid in naar voren komt. Je neemt niet zelf je plek in, maar God geeft je ergens een plek in het gebouw dat Hij aan het bouwen is. Een plek waarop jij nu geroepen bent om mee te bouwen aan de gemeente. Daarom heb ik de titel ook als een gebed weergegeven: Maak ons tot levende stenen.

Het is goed om bij zulke stenen niet te denken aan een pallet vol met allemaal dezelfde bakstenen waarvan een strakke muur wordt gemetseld. De stenen waren vaak verzamelde keien of ze waren uit de rotsen gehouwen. Daarvan werd met passen en meten een muur gemaakt. Daarbij is elke steen weer anders. Er zijn grote stenen en kleine stenen, er zijn gave stenen en ruwe stenen, er zijn zware stenen en lichte stenen. Sommige stenen moeten nog wat gebikt worden. Toch moet elke steen zijn plek krijgen in die muur.

De levende stenen zijn ook allemaal verschillend. De een is ergens al jaren lid, de andere kerkt er nog maar net. De een heeft in zijn leven moeilijke dingen meegemaakt en zit vol pijn, de ander heeft vooral mooie dingen meegemaakt. De een heeft een gemakkelijk karakter, de ander een moeilijk karakter. Toch vorm je met elkaar de geestelijke tempel van Christus.

Wanneer blijft dat goed gaan? Wanneer Jezus de hoeksteen blijft. Daarbij ga ik ervan uit dat de hoeksteen de eerste steen is die gelegd wordt. Op die steen wordt alles gericht en vanuit die steen wordt alles gebouwd. Op het moment dat andere stenen zich niet meer op de juiste manier tot die steen verhouden, vallen ze uit de muur. Dan schuiven ze naar voren, of juist naar achteren. Dat wil zeggen: dan ga je jezelf te belangrijk

vinden, of je trekt je terug. Het gaat erom om echt op Christus gericht te blijven en je zo nodig door Hem te laten corrigeren.

Op het moment dat je je niet op Christus richt, of je misschien zelfs aan Hem gaat ergeren, gaat het mis. Dan wordt de steen een steen waaraan je je stoot, zodat je struikelt. In vers 8 waarin Petrus dat uitlegt, legt hij ook gelijk de band met het Woord van God. Wanneer je dat Woord niet meer gehoorzaamt, dan struikel je en is er geen redding. Als ongehoorzame ervaar je niet dat God goed is en dan vind je de hoeksteen niet meer kostbaar om op te vertrouwen. Dan kom je uiteindelijk bedrogen uit.

Priesters

Halverwege vers 5 verspringt het beeld. Opeens vormen de gelovigen niet meer de muren van de tempel, maar vormen zij de priesters die in de tempel dienst doen. Petrus geeft aan dat gelovigen offers gaan brengen, geestelijke offers, die God dankzij Christus welgevallig zijn. Dat zijn dan dus geen offers om het met God goed te maken. Dat zoenoffer heeft Christus aan het kruis gebracht. Maar het zijn de dankoffers die God van ons vraagt. In vers 9 wordt dat vooral ook gekoppeld aan het verkondigen van de grote daden van God, die ons geroepen heeft uit de duisternis in het wonderbaarlijke licht.

Als christen blijf je dus niet binnen de vier muren van de kerk. Vanuit het komen tot de levende steen ga je de wereld in. Op elke plek waar je bent: op straat of thuis, in de winkel of in het restaurant, op je werk of op school, in het ziekenhuis of op de sportschool, in de politiek: God roept je op tot een goed leven te midden van de ongelovigen, opdat zij door je goede daden tot inzicht komen en God eer bewijzen. Het gaat er niet alleen om of je vanwege Christus de kerk binnenstapt, maar vooral ook dat je met Christus de kerk uitgaat. Dat zijn Geest in je hart werkt.

Geen tempel!

Samen vormen we een geestelijke tempel, gebouwd van levende stenen. Zo zijn we als kerk op weg naar de jongste dag. Een kerk die God zelf in leven houdt. Maar wat is dan het doel? Sommigen zullen bedrogen uitkomen, anderen zullen struikelen, weer anderen zullen door God veroordeeld worden. Maar wie op Christus vertrouwt, mag straks binnengaan in het nieuwe Jeruzalem. Alleen uit genade, vanwege het offer door Christus gebracht. Wanneer je straks loopt in die stad met gouden straten, zul je tevergeefs zoeken naar een tempel. Want dan heeft God geen tempel meer nodig om met de mensen om te gaan. Johannes zegt het in Openbaring 21:22: ‘Maar een tempel zag ik niet in de stad, want God, de Heer, de Almachtige, is haar tempel, met het lam.’ Dan zal God zelf alles in allen zijn. Dan zullen we Jezus kennen zoals Hij is. De eeuwige sabbat breekt dan aan, waarop we altijd in Gods huis mogen zijn. Het zou mooi zijn als ons verlangen naar die dag door de trouwe komst op de rustdag naar Gods huis steeds gestimuleerd mag worden. Dat we vermaand worden om op die dag gericht te blijven en dat we juist tijdens die zondagse erediensten steeds opnieuw mogen proeven dat God goed is, in Jezus Christus.